

## AZAZEL V DOMĚ

Přiražený stolem přistihuji se k ránu, ustrnulý  
v pozici, z níž se jen tak nevymanu, až světlo  
legitimuje Apolinářskou.

Ulici takový den schází, kdy mě z okolí nic zlého  
nenapadá, kdy pohledem protečou nájemní vrazi  
zkamenět do mýtických soch a fontán v botanických  
zahradách, kde zatím než rejdy žebroty.

Přiražený stolem přistihuji se k ránu a tiše si  
mumlám, jak ho převrátit či aspoň zředit tu  
protisílu, fetišem je mi ubrus rozpáraný na škrtidla  
džinů, mám strach a celé mi to smrdí pocitem  
zapálené sirky blížící se k unikajícímu plynu –

Nebylo by přeci jen lepší ve vteřině usnout?  
A zapne mi, prosím, někdo autopiloty?

Záclona, krovy, hodiny, děti, zvonky, zdviž, celý  
dům ztichl.